HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מתני' בין ליבם אחד. בין שזקוקה ליבם אחד בין לשני יבמין אמר ר' אליעזר יפר. ומוקמינן ליה בגמרא בשעשה בה מאמר אחד מהן: **ומה אשה שקנה הוא נעלמו.** כגון הנושא אשה בעלמא: **שהקנו לו מן השמים.** יבמה שחייבו לו מן התורה: **שאין לאחר רשות בה.** המקדש אשה מן השוק לאחר שקידשה לא תפסי בה קידושי מקדש אחר ואהכי מצי מיפר: **שיש לאחר רשות בה.** שאם עשה בה מאמר יבם זה ובא אחיו אח"כ ועשה בה מאמר תפיס בה כדאמר (יבמות נ.) יש מאמר אחר מאמר: **דבריך בשני יבמין. דבשני יבמין מצית למימר כי האי גוונא: מה אשה משיב על יבם אחד.** בהא לא מצית למימר שיש לאחרים רשות בה הואיל וליכא יבם אחר ואת לא משוית חילוק בין יבם אחד לשני יבמין: **א"ל אין היבמה גמורה לאישה.** שאם בא עליה זר אין נסקל שאין בה לא דין ארוסה ולא דין אשת איש ואין חייבין עליה אלא לאו דלא תהיה אשת המת וגו' (דברים כה): **כשם שארוסה.** בעלמא גמורה לאישה שנסקלין על ידה: **גמ' קסבר אין זיקה.** ואפילו ליבם אחד אינה זקוקה דתיהוי כאשתו עד שתכנס לחופה: **ור' יהושע סבר יש זיקה.** ולהכי לאחד יפר אבל לשנים אינו מיפר דאין בריה לאיזה מהן זקוקה ולאיזה מהן תתיבם אע"ג דאמרי' (יבמות כד.) מצוה בגדול ליבם מ"מ אם בא עליה קטן קנאה: **נעולה קסבר ר"א יש זיקה.** והיינו טעמא דאפילו לשנים יפר בשעשה בה האחד מאמר דהשתא יש בריה ואליבא דב"ש דאמרי דמאמר קונה קנין גמור והיא כאשתו לכל דבר הלכך מיפר לה: **ה"מ ביבם אחד.** דיש זיקה: **אבל בשני יבמין לא.** קני מאמר דלאחר דעשה בה מאמר אילו אתי אחוה מצי לאוסרה עליו בביאה או בגיטא ונגט אחר מאמר: **מי איכא מילתא וכו'.** משום האי טעמא דאילו אית ליה אחא להאי יבם (ד) מצי מפיק לה מייניה בתר הכי שמקדשה או על ידי גט וביאה וקרו להנהו קדושי מאמר ולית בהו משום כולי האי: **ורי' אלעזר בן פדת דאמר מאמר כו' אלא לדחות בצרה בלבד.** שאם היו ב' נשים לזה שמת ושתיהן זקוקות ליבם ואי אפשר ליבם לשתיהן בבת אחת הוא בונה ואינו בונה שתי בתים (ה) ובהא מילתא קסברי בית שמאי דמאמר קונה דכשעושה כזו מאמר דוחה לצרה ומתירה לשוק אבל עדיין זו זקוקה לאחיו דמצי אסר לה עליה: **מאי איכא למימר.** אכתי תיבעי לך מאי טעמא דאמר ר"א אפילו לשנים יפר: **כגון שעמד בדין.** משעשה בה מאמר שזו תבעתו בדין מפני שלא היה מייבמה וחייבוהו בית דין לינשא לה וברח [דאיתייב] לה במזונותיה ובהפרת נדריה וכדרב פנחס כו': ואי

מתני' (ו) שומרת יבם בין ליבם אחד כו' ר"א אומר יפר ר' יהושע אומר לאחד אבל לא לשנים ר"ע אומר אלא לאחד ולא לשנים אמר ר"א מה אם אשה שקנה הוא לעצמו הרי הוא מיפר נדריה אשה שהקנו לו מן השמים אינו דין שיפר נדריה אמר לו ר"ע לא אם אמרת באשה שקנה הוא לעצמו שאין לאחרים בה רשות תאמר באשה שהקנו לו מן השמים שיש לאחרים בה רשות א"ל ר' יהושע עקיבא דבריך בשני יבמין מה אתה משיב על יבם אחד אמר לו אין היבמה גמורה (ז) ליבם כשם שהארוסה גמורה לאישה: **גמ'** בשלמא (ח) ר"ע סבר (ט) יש זיקה אלא ר"א מאי טעמיה אי יש זיקה אין ברירה אמר ר' (י) אמי (יא) כגון שעשה בה מאמר ורבי אליעזר סבר לה כב"ש דאמרי מאמר קונה קנין גמור ורבי יהושע (יב) אומר לך ה"מ בחד יבם אבל בשני יבמין לא מי איכא מידי דכי אתי (יג) אחוהי אסר עליה בביאה או בגיטא ומפר ור"ע סבר אין זיקה ולר' (יד) אליעזר דאמר מאמר לב"ש אין קונה אלא לדחות בצרה מאי איכא למימר הכא במאי עסקינן כגון שעמד בדין ואיתחייב לה מזונות (טו) וכדרב פנחס משמיה דרבא דאמר כל הנודרת על דעת בעלה היא נודרת

תנן

היכא דאמר מי אפשי סגי אע"ג דבהפרה לא מהני כדאיתא לקמן (עח.) זה נ"ל. ועוד דהכי דאמרינן הכא על דעת בעלה לא קפדינן אליבא אלא הכי קאמרינן דאין בלבה שיתקיים הנדר מי קפיד ביה בעלה אבל מאן לימא לן דעל דעת הכי משמע דימא דנודר על דעת חברו מצי אידך למימרי ליה אלא ודאי כדכתיבנא:

מתני' שומרת יבם וכו' ר"א אומר יפר. מסקינן בגמרא דיפר בשותפות אב קאמר ובשעשה בה מאמר: **רבי יהושע אומר לאחד ולא לשנים.** משום דס"ל אין ברירה וכדנפרש בגמרא בס"ד: **רבי עקיבא אומר לא לאחד ולא לשנים.** דגריע ליה יבם מארוס ואפי' בשותפות לא מצי מיפר: **ומה אשה שקנה הוא עצמו.** שאינה שומרת יבם אלא הוא קדשה לעצמו הרי הוא מיפר נדריה בשותפות דאב: **אשה שהקנו לו מן השמים.** היינו שומרת יבם שהיא קנויה לו בלא קדושין שאסורה לכל אדם עד שיחלוץ לה אינו דין שיפר נדריה בשותפותיה דאב: **עקיבא דבריך בשני יבמין.** דכל אחד יש לו רשות בה: **כשם שארוסה גמורה לאישה.** מפרש בגמ'(ו): **גמ' בשלמא ר"ע קסבר אין זיקה.** שהיבמה זקוקה ליבם לא אלימא כארוסין ומשום הכי לא מצי מיפר: **ורבי יהושע סבר יש זיקה.** דאדרבה אלימא טפי מארוסין דהויא כנכוסה ומש"ה יפר יבם לחודיה דהשתא הכי קס"ד מיהו אין ברירה למי היא זקוקה ולמי תהיה לאשה ומש"ה אפילו שניהם אינן יכולין להפר דכיון דבשעת הפרתן אין ברור לנו מי הוא אישה אין הפרתן כלום דרחמנא אמר אישה יקימנו ואישה יפירנו דבעינן שיהא ידוע בשעת הפרה וכן כתב רש"י ז"ל בפרק ד' אחים (יבמות כט.) וסוגיא דשמעתא דהתם מסייע ליה. וכ"ת היכי אמר דרבי יהושע סבר דזיקה כנכוסה דמיא דהא לא אשכחן דאמר הכי אלא רבי אושעיא אליבא דר"ש ואתותב התם בריש פרק כילד ביבמות (דף יט.) איכא למימר דלאו מגופיה דמילתא אתותב אלא למאי דמפרש לה אליבא דר"ש מיהו אגן מצינן למימר דס"ל לרבי יהושע ההוא טעמא מי נמי כי אמרינן רבי יהושע קסבר יש זיקה לאו למימרא דליהוי כנכוסה אלא דהויא כארוסה ומיפר בשותפות ואף על גב דבריש הך סוגיא סבירה לן דיפר לחודיה קאמר דדמוכח לקמן הכי עליה: **מאי איכא למימר.** אכתי תיבעי לך מאי טעמא דאמר ר"א אפילו לשנים יפר: **כגון שעמד בדין.** משעשה בה מאמר שזו תבעתו בדין מפני שלא היה מייבמה וחייבוהו בית דין לינשא לה וברח [דאיתייב] לה במזונותיה ובהפרת נדריה וכדרב פנחס כו': ואי

יבם. פי' ר' יהושע סבר כב"ש דמאמר קונה קנין גמור, וה"מ דמפר בחד יבם אבל בב' יבמין מי איכ' דאי אתי אחוה אסרה ליה בביאה אם בא על יבמה באסורה, או בגיטה, דלב"ש נמי פסיל לה בגיטה מדרבנן מי... ... דפסיל מדרבנן, אלמא מדרבנן אינה קנוי' לו לגמרי, יש לנו [להשותם] ונומר מדרבנן אינו יכול להפר: ולר' אלעזר דא'. פי' ד' אחיו (יבמות כט.): מאמר לב"ש אינו קונה אלא לדחות בצרה. כלומר התם אלב' אחי' שנים נשואי' שני אחיות ואחד מופנה ומת אחד מבעלי אחיות ועשה בה [מופנה] מאמר כו' עד והלזו תצא משום אחות אשה (מיד דהוי אחות אשה) דמאמר קונה קנין גמור כדדרשי' (ע' קידושין יד.) ולקחה לו לאשה (דברים כה) [וקתמר ר"א דהיינו דווקא לדחות בלבה בלבד], אבל אי בעי לאפוקי בגיטא לא מצי מפיק לה, דאית להו מיעוטא דבפ"ק דקידושי' (סט) ויבמה ביאה גומרת בה [ואין כסף ושטר וגומרי' בה לענין] דלא מצי אפוקה בגיטה, ואית [להו] רבוי לענין דקונה לדחות בצרה: מאי איב' למימר. אמאי מפר כי נמי עשה בה מאמר, והתם בפ' ד' אחי' (יבמות כט.) [אמר לך ר"א] אימור דאמרי אחא דלא שני לה בגט אלא בעי [נמי] אלילה, לאפרת נדרי' מי אמרי, ותיקן בקונטרס התם דהתם [בתר] דשני מאי יפר בשותפות קאמר דר' אליעזר נמי מודה דבשותפות מיהא מפר, אבל בשמעתין דס"ל דשמא דיבם לאחוי' מפר לא אמרי' דמודי ר"א: הב"ע שעמד בדין. אחר שעשה בה מאמר, דהכי מוכח כל הסוגיא דמייתי שעשה בה מאמר:

מתני' (ו) שומרת יבם בין ליבם אחד כו' ר"א אומר יפר. מסקינן בגמרא דיפר בשותפות אב קאמר ובשעשה בה מאמר: **רבי יהושע אומר לאחד ולא לשנים.** משום דס"ל אין ברירה וכדנפרש בגמרא בס"ד: **רבי עקיבא אומר לא לאחד ולא לשנים.** דגריע ליה יבם מארוס ואפי' בשותפות לא מצי מיפר: **ומה אשה שקנה הוא עצמו.** שאינה שומרת יבם אלא הוא קדשה לעצמו הרי הוא מיפר נדריה בשותפות דאב: **אשה שהקנו לו מן השמים.** היינו שומרת יבם שהיא קנויה לו בלא קדושין שאסורה לכל אדם עד שיחלוץ לה אינו דין שיפר נדריה בשותפותיה דאב: **עקיבא דבריך בשני יבמין.** דכל אחד יש לו רשות בה: **כשם שארוסה גמורה לאישה.** מפרש בגמ'(ו): **גמ' בשלמא ר"ע קסבר אין זיקה.** שהיבמה זקוקה ליבם לא אלימא כארוסין ומשום הכי לא מצי מיפר: **ורבי יהושע סבר יש זיקה.** דאדרבה אלימא טפי מארוסין דהויא כנכוסה ומש"ה יפר יבם לחודיה דהשתא הכי קס"ד מיהו אין ברירה למי היא זקוקה ולמי תהיה לאשה ומש"ה אפילו שניהם אינן יכולין להפר דכיון דבשעת הפרתן אין ברור לנו מי הוא אישה אין הפרתן כלום דרחמנא אמר אישה יקימנו ואישה יפירנו דבעינן שיהא ידוע בשעת הפרה וכן כתב רש"י ז"ל בפרק ד' אחים (יבמות כט.) וסוגיא דשמעתא דהתם מסייע ליה. וכ"ת היכי אמר דרבי יהושע סבר דזיקה כנכוסה דמיא דהא לא אשכחן דאמר הכי אלא רבי אושעיא אליבא דר"ש ואתותב התם בריש פרק כילד ביבמות (דף יט.) איכא למימר דלאו מגופיה דמילתא אתותב אלא למאי דמפרש לה אליבא דר"ש מיהו אגן מצינן למימר דס"ל לרבי יהושע ההוא טעמא מי נמי כי אמרינן רבי יהושע קסבר יש זיקה לאו למימרא דליהוי כנכוסה אלא דהויא כארוסה ומיפר בשותפות ואף על גב דבריש הך סוגיא סבירה לן דיפר לחודיה קאמר דדמוכח לקמן הכי

עליה: **מאי איכא למימר.** אכתי תיבעי לך מאי טעמא דאמר ר"א אפילו לשנים יפר: **כגון שעמד בדין.** משעשה בה מאמר שזו תבעתו בדין מפני שלא היה מייבמה וחייבוהו בית דין לינשא לה וברח [דאיתייב] לה במזונותיה ובהפרת נדריה וכדרב פנחס כו': ואי

קסבר אין זיקה. ולא תסיגא ככנוסה ואפי' בחד אחא: ור' יהושע סבר יש זיקה. ומן התורה תסוכה ככנוסה ועדיפא מארוסה משום דלא מתסרא כניסת חופה מיהו אין בריה כלומר הא דאמרי' שיש זיקה מדאורייתא היינו דוקא בחד אחא משום דתשיב כאילו כבר נכנס אבל בתרי אחי אין לברר למי תהיה ככנוסה הלכך אין זיקה כלל אע"ג דמלוה בגדול ליבם ה"מ למלוה בעלמא אבל מדאורייתא רמיא קמי תרוייהו ואם הלך הגדול למדינת הים כופין הקטן ליבם או לחלוץ: **אלא ר"א.** אפי' סבר יש זיקה כיון דאין לברר היאך יפר ואפי' שיתכם ביחד אינן יכולין (לברר) [לכפר] כיון דלא תסיגא ככנוסה אפי' לאחד מהם ומשום בעלמא היא לגבייהו: **כב"ש דאמרי מאמר** קונה קנין גמור. מן התורה דדרש ולקחה לו לאשה דע"י לקיחה נעשית אשתו: ור' יהושע סבר ה"מ בחד אחא כו'. וכ' יהושע לא סבר כב"ש הלכך בחד אחא מיפר משום זיקה דתסיגא ככנוסה אבל בתרי אין זיקה ואפי' עשה בה מאמר כיון דאחוה מצי למיפסלה עליה בגיטא או בביאה לא מצי מיפר: ולר"א דאמר מאמר לב"ש אינו קונה **אלא** לדחות בצרה. גבי הא דתנן בפ' ד' אחין שלשה אחין שנים מהם נשואים שתי אחיות ואחד מופנה מת מ' מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר ואח"כ מת אחיו השני ב"ש אומרים אשתו עמו והלזו תצא משום אחות אשה וקאמר ר"א הא דקאמרי ב"ש דמאמר קונה מן התורה היינו דוקא לדחות הצרה אשת אחיו שנפלה עליה ונעשית לה צרה בנפילה זו אבל אי בעי לאפוקה בגיטא לא מצי דחילה נמי בעיא דאהני הך דכשא דפ"ק דקידושין (דף יד.) ויבמה ביאה גומרת בה ואין כסף ושטר וגומרין בה לענין זה דלא מצי לאפוקה בגיטא: **מאי איכא** למימר. אמאי מיפר כיון דאיתא אשתו גמורה: **הכא במאי עסקינן שעמד בדין וברח כו'.** ר"א דסבר דמאמר לב"ש אינו קונה להיות אשתו גמורה מוקי לה אפילו בלא מאמר דמאמר אינו מועיל לענין הפרת נדריה ומיירי בשעמידה אחר בדין וברח ופסקו לה מזונות משלו כדתניא ביבמות (ד' מא.) עמד בדין וברח ניזונית משל יבם:

מסורת הש"ס

(א) יבמות כט:, ב) שם, ג) ע"ש, ד) [ל"ל אלעזר], ה) [לעיל עג: וש"נ], ו) [לקמן עח.],

הגהות הב"ח

(א) במשנה אין היבמה גמורה (ליבם) תז"מ. וז"ב ס"א לאישה וכן הוא לקמן דף ע"ה: (ב) גמ' ור' יהושע אמר לך: (ג) שם דכי אתי אחוה: (ד) רש"י ד"ה מי איכא וכו' דמצי מפיק: (ה) ד"ה ור' אלעזר וכו' שתי בתים ולהא מילתא:

מוסף רש"י

ר"א אומר יפר. אחד מהם אם נדרה (יבמות כט:). **לאחד אבל לא לשנים.** שומרת יבם אחד יפר אבל שומרת לשני יבמים לא יפר לא זה ולא זה (שם). אין זיקה. דמיהוי ככנוסה (שם). **לדחות בצרה.** באחותה שנפלה לפניו אחר מאמר זו (שם). **ואיתחייב לה מזונות.** דתניא בהמוצא (מא:) עמד בדין וברח מזונות משל יבם, דהמשתא בעולה הוא ועל דעתו נודרת על מנת שילצה (שם כט:).

פירוש הרא"ש

מתני' שומרת יבם. מצפה וממתנת ליבם כמו ואביו שמר את הדבר ובגמרא מפרש פלוגתייהו: אשה שקנה הוא לעצמו. הייו תרוסתו כמי הוא מיפר נדריה בשותפות עם אביה: **אשה שהקנו לו מן השמים.** היינו יבמתו: **אינו דין שיפר נדריה.** עם אביה: שיש לאחרים רשות בה. שגם היא זקוקה לאחר אחיו: מה אתה משיב על יבם אחד. תשובתך טובה על דברי ר"א שאמר שמיב בב' יבמין מה אתה משיב על דברי שאני אומר לאחד ולא לשנים: אין היבמה גמורה ליבם. להתחייב מיתה הבא עליה: כשם שארוסה גמורה לאישה. לענין מיתה ומיתה: גמ' קסבר אין זיקה. ולא תסיגא ככנוסה ואפי' בחד אחא: ור' יהושע סבר יש זיקה. ומן התורה תסוכה ככנוסה ועדיפא מארוסה משום דלא מתסרא כניסת חופה מיהו אין בריה כלומר הא דאמרי' שיש זיקה מדאורייתא היינו דוקא בחד אחא משום דתשיב כאילו כבר נכנס אבל בתרי אחי אין לברר למי תהיה ככנוסה הלכך אין זיקה כלל אע"ג דמלוה בגדול ליבם ה"מ למלוה בעלמא אבל מדאורייתא רמיא קמי תרוייהו ואם הלך הגדול למדינת הים כופין הקטן ליבם או לחלוץ: **אלא ר"א.** אפי' סבר יש זיקה כיון דאין לברר היאך יפר ואפי' שיתכם ביחד אינן יכולין (לברר) [לכפר] כיון דלא תסיגא ככנוסה אפי' לאחד מהם ומשום בעלמא היא לגבייהו: **כב"ש דאמרי מאמר** קונה קנין גמור. מן התורה דדרש ולקחה לו לאשה דע"י לקיחה נעשית אשתו: ור' יהושע סבר ה"מ בחד אחא כו'. וכ' יהושע לא סבר כב"ש הלכך בחד אחא מיפר משום זיקה דתסיגא ככנוסה אבל בתרי אין זיקה ואפי' עשה בה מאמר כיון דאחוה מצי למיפסלה עליה בגיטא או בביאה לא מצי מיפר: ולר"א דאמר מאמר לב"ש אינו קונה **אלא** לדחות בצרה. גבי הא דתנן בפ' ד' אחין שלשה אחין שנים מהם נשואים שתי אחיות ואחד מופנה מת מ' מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר ואח"כ מת אחיו השני ב"ש אומרים אשתו עמו והלזו תצא משום אחות אשה וקאמר ר"א הא דקאמרי ב"ש דמאמר קונה מן התורה היינו דוקא לדחות הצרה אשת אחיו שנפלה עליה ונעשית לה צרה בנפילה זו אבל אי בעי לאפוקה בגיטא לא מצי דחילה נמי בעיא דאהני הך דכשא דפ"ק דקידושין (דף יד.) ויבמה ביאה גומרת בה ואין כסף ושטר וגומרין בה לענין זה דלא מצי לאפוקה בגיטא: **מאי איכא** למימר. אמאי מיפר כיון דאיתא אשתו גמורה: **הכא במאי עסקינן שעמד בדין וברח כו'.** ר"א דסבר דמאמר לב"ש אינו קונה להיות אשתו גמורה מוקי לה אפילו בלא מאמר דמאמר אינו מועיל לענין הפרת נדריה ומיירי בשעמידה אחר בדין וברח ופסקו לה מזונות משלו כדתניא ביבמות (ד' מא:) עמד בדין וברח ניזונית משל יבם:

עין משפט נר מצוה

מז א מיי' פי"ח מהל' נדרים הלכה כג טוש"ע י"ד סימן רלד סעיף ז:

מז ב מיי' פי"ח מהלכות יבום הלכה יד סמג עשין נח טוש"ע אה"ע סי' קנט סעיף ה:

מח ג מיי' פי"ח מהל' נדרים הלכה כד סמג לאוין רמב טוש"ע י"ד סימן רלד סעיף ז:

תוספות

מתני' שומרת יבם בין ליבם אחד כו' ר"א או' יפר. בגמ' מפ' טעמא: ומה אשה מן השוק שקנה הוא לעצמו מפר נדריה. כשהיא מרוסה בשותפות עם אביה: אשה שהקנו לו מן השמי'. הייו יבמתו: אינו דין שיפר נדריה. עם אב: שאין לאחרי'. אמי הבעל: שיש לאחרי'. לשאר יבמין: דבריך קיימו' בב' יבמין. ובזה יש להשיב על ק"ו דר"א: מה אתה משיב על יבם אחד. דבזה ניחא ק"ו: אין היבמה גמורה לאישה. לענין שיתחייב מיתה הבא עליה, כמו מארוסה שחייבי' עליה סקילה הבאים עליה: גמ' אין זיקה. דלא אמרי' זיקה ככנוסה, ופלוגתא היא ביבמו' פ' כילד (יז:) דפליגי בשומרת [יבם] שמתה אם אסור (בחמותה) [בחמותה], ור"ע סבר אין זיקה, הלכך אסו' להפר: ור"י סבר יש זיקה. בחד יבם הלכך מפר: מיהו אין בריה. כלו' ובתרי אין זיקה דאין בריה למי היא זקוקה הילכך לא ג' בתרי יש זיקה: אלא לר' אליעזר מ"מ. ג' בתרי דמפר, דליכ' מ"ל בתרי יש זיקה. וק' דכי נמי יש זיקה אמאי מפר, דהא זיקה דרבנן הוא ואין נקל מחמת כן לומר שיפר, ועו' מי עדיפ' זיקה מארוסה דאין מפר ארוס בלא אב: כגון שעש' בה מאמר. וסבר כב"ש דמ' מאמר קונה קנין גמור, ומן התורה קונה מאמר ביבמתו דדרשי' ולקחה לו לאשה (דברים כה) לגולה מלתא כאשה (עי' קידושין יד.): ור' יהושע ה"מ בחד יבם. פי' ר' יהושע סבר כב"ש דמאמר קונה קנין גמור, וה"מ דמפר בחד יבם אבל בב' יבמין מי איכ' דאי אתי אחוה אסרה ליה בביאה אם בא על יבמה באסורה, או בגיטה, דלב"ש נמי פסיל לה בגיטה מדרבנן מי... ... דפסיל מדרבנן, אלמא מדרבנן אינה קנוי' לו לגמרי, יש לנו [להשותם] ונומר מדרבנן אינו יכול להפר: ולר' אלעזר דא'. פי' ד' אחין (יבמות כט.): מאמר לב"ש אינו קונה אלא לדחות בצרה. כלומר התם אלב' אחי' שנים נשואי' שני אחיות ואחד מופנה ומת אחד מבעלי אחיות ועשה בה [מופנה] מאמר כו' עד והלזו תצא משום אחות אשה (מיד דהוי אחות אשה) דמאמר קונה קנין גמור כדדרשי' (עי' קידושין יד.) ולקחה לו לאשה (דברים כה) [וקתמר ר"א דהיינו דווקא לדחות בלבה בלבד], אבל אי בעי לאפוקי בגיטא לא מצי מפיק לה, דאית להו מיעוטא דבפ"ק דקידושי' (סט) ויבמה ביאה גומרת בה [ואין כסף ושטר וגומרי' בה לענין] דלא מצי אפוקה בגיטה, ואית [להו] רבוי לענין דקונה לדחות בצרה: מאי איב' למימר. אמאי מפר כי נמי עשה בה מאמר, והתם בפ' ד' אחי' (יבמות כט:) [אמר לך ר"א] אימור דאמרי אחא דלא שני לה בגט אלא בעי [נמי] אלילה, לאפרת נדרי' מי אמרי, ותיקן בקונטרס התם דהתם [בתר] דשני מאי יפר בשותפות קאמר דר' אליעזר נמי מודה דבשותפות מיהא מפר, אבל בשמעתין דס"ל דשמא דיבם לאחוי' מפר לא אמרי' דמודי ר"א: הב"ע שעמד בדין. אחר שעש' בה מאמר, דהכי מוכח כל הסוגיא דמייתי שעשה בה מאמר: